

arbejdere, hvis daglige udgifter til transport o. l. overstiger 10-15 kr., ikke vil opnå økonomisk fordel ved fortsat beskæftigelse. Denne kategori af arbejdere vil omfatte størstedelen af provinsen. For *faglærte* arbejdere vil der, måske bortset fra Bornholm-området, fortsat være en lønmæssig tilskyndelse i at søge nyt arbejde uden at være anvist dertil af AF-kontoret.

Det må i forbindelse med vurderingen af de beregnede alternative nettoindkomsttab *understreges*, at den valgte bruttotrækprocent på 33 for lønindkomsten må betegnes som meget forsigtigt ansat. Forøgedes procenten, ville de beregnede indkomstforskelle indsnævres endnu mere.

En sådan tendens vil f. eks. kunne konstateres i de dele af landet, hvor arbejdsløsheden er størst, idet disse områder som oftest har relativt høje kommunale skatter.

Til gengæld vil den *umiddelbare*, lave beskatning af understøttelsesindkomsten, som er ens for hele landet, medføre, at modtageren *senere* vil komme til at betale restskat, men det må antages, at netop det forhold, at restskatten først skal betales op til $1\frac{1}{2}$ - $1\frac{3}{4}$ år efter modtagelsen af understøttelsen,

næppe af den enkelte lønmodtager vil blive opfattet som en omkostning ved f. eks. at være arbejdsløs. De beløb, der vil blive sammenlignet, er den opnåelige disponible indkomst ved arbejde og den udbetalte disponible understøttelsesindkomst.

Ifølge meddelelser i dagspressen overvejer finansministeren i øvrigt at gøre den skat, der indeholdes af dagpengeydelse, *definitiv*, hvilket vil medføre et afgørende brud på et væsentligt princip i dansk skattelovgivning, idet der af 2 personer med *samme* årsindkomst vil blive opkrævet *større skat* af den, der *ikke* har modtaget understøttelsesindkomst.

Hensynet til dagpengemodtageren i relation til undgåelse af restskatten ville i stedet kunne løses ved at indføre en *bruttotrækprocent* gældende for såvel lønindkomst som dagpenge i stedet for det nuværende system, hvorved man samtidig undgår den ud fra en mobilitetsmæssig synsvinkel uheldige virkning, at den enkelte lønmodtager opfatter en arbejdsløshedsperiode som værende uden eller med kun ringe indkomstmæssig betydning.